

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Pruszek

Zbigniew Pruszek urodził się 6 marca 1947 roku w Małej Kormorzy (powiat tucholski).

W roku 1970 kończy studia magisterskie i inżynierskie na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Gdańskiej, a w 1977 roku uzyskuje stopień doktora nauk technicznych w Instytucie Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk (IBW PAN) w Gdańsku. Z Instytutem tym wiąże swoje życie zawodowe

i bez reszty poświęca się Instytutowi. Od początku zatrudnienia w IBW PAN wykazuje niezwykle zapał do pracy naukowej oraz wyjątkową pomysłowość. Jego rozprawa doktorska pt. „Procesy formowania się rozwoju i zanikania małych form dennych w oscylacyjnym ruchu cieczy” w sposób nowatorski wykorzystuje do teoretycznego opisu zmarszczek dennych koncepcję tzw. odwzorowań konforemnych. Jako jeden z nielicznych pracowników Instytutu pozytywnie przechodzi kwalifikacje do uczestnictwa w III Polskiej Wyprawie Polarnej na Antarktydę (1978-1979), podczas której przebywa w Polskiej Stacji Antarktycznej im. Henryka Arctowskiego, prowadząc między innymi badania prądów morskich w Zatoce Admiralicji. Zaintereso-

wania naukowe Zbigniewa Pruszaka obejmują bardzo szerokie spektrum zagadnień związanych z ruchem wody i osadów w rzekach, wodach tranzytowych i w morzu. Jego działalność, realizowana zarówno na polu eksperymentów laboratoryjnych i terenowych, jak też w dziedzinie rozwiązań teoretycznych, owocuje uzyskaniem w 1990 roku stopnia doktora habilitowanego na Politechnice Gdańskiej, a w 2000 roku zostaje uhonorowana otrzymaniem z rąk Prezydenta RP tytułu profesora.

Profesor dr hab. inż. Zbigniew Pruszek jest autorem i współautorem niezliczonych publikacji i opracowań oraz kilku książek. Wyniki swoich badań prezentował na najważniejszych konferencjach krajowych i międzynarodowych. Głęboko zaangażowany w pracę naukową, pozostaje w ścisłej relacji ze środowiskiem budownictwa hydrotechnicznego, a w szczególności z inżynierią morską. Jako niepodważalny autorytet w dziedzinie ochrony brzegów jest autorem szeregu analiz i ekspertyz dotyczących przeciwozryjnego i przeciwpowodziowego zabezpieczenia brzegów morskich. Swoją wysoką poziom kompetencji zawdzięcza między innymi długoletnim kontaktom z zagranicznymi renomowanymi instytutami naukowo-badawczymi i czołowymi ośrodkami uniwersyteckimi w Europie i na świecie. Relacje z tymi instytucjami pozwoliły mu nie tylko osiągnąć rozległą wiedzę, ale również umożliwiły uczestnictwo w ważnych projektach badawczych i inżynierskich (wieloma z nich kierował), w których wiedzę tę wykorzystał owocnie.

W latach 1998-2015 był kierownikiem Zakładu Mechaniki i Inżynierii Brzegów IBW PAN. Obecnie na emeryturze, nadal jest zatrudniony w IBW PAN, prowadząc aktywną działalność publikacyjną i wspierając młodszych pracowników Instytutu swoimi pomysłami badawczymi i ogromnym doświadczeniem. Nie szczędzi dobrych rad i naukowych inspiracji.

Profesor Zbigniew Pruszek jest członkiem Komitetu Badań Morza PAN, Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Rady Naukowej Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie i innych organizacji naukowych oraz redaktorem działu *Inżynieria Brzegowa i Pełnomorska* w czasopiśmie *Inżynieria Morska i Geotechnika*, jak również członkiem Rady Programowej czasopisma *Geoinżynieria drogi mosty tunele – GDMT*. Za swoje osiągnięcia był wyróżniony licznymi odznaczeniami i nagrodami, między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz nagrodą Ministra Środowiska za współautorstwo *Zasad dokumentowania geologiczno-inżynierskich warunków posadowienia obiektów budownictwa morskiego i zabezpieczeń brzegu morskiego*.

Prywatnie – żonaty, małżonka Profesora jest również naukowcem, a także nauczycielem akademickim – profesorem na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego (Katedra Sławistyki). Mają syna i dwoje wnucząt.

Hobbystyczne zainteresowania Profesora są przede wszystkim związane ze światem przyrody i urokami krajobrazu. Uwiel-

bia podróżować. Odwiedził (prywatnie i służbowo) wiele zakątków świata. Z każdej podróży wraca pełen gorących wrażeń. Potrafi ciekawie opowiadać o florze i faunie dalekich krajów, o ich klimacie, egzotycznej kulturze i architekturze oraz o zwyczajach miejscowej ludności i specjałach lokalnych kuchni.

Jest myśliwym. Przez długie lata piastował stanowisko Prezesa Koła Łowieckiego. Ostatnio nie strzela już do zwierząt, ale uczestniczy w polowaniach, podczas których – jak mówi – napawa się odgłosami i zapachami lasu każdym swoim nerwem, czując bliskość otaczającej go pięknej, dzikiej przyrody. Wielokrotnie podkreślał, że łowiectwo to nie tylko polowanie, ale także troska o zwierzyńnię leśną, polegająca na przykład na jej dokarmianiu w trakcie mroźnych zim.

Na zakończenie warto wspomnieć, że Profesor jest znawcą win. Jako smakoszowi i koneserowi w tej branży największą przyjemność sprawia mu degustacja win niszowych, nietypowych, o niestandardowym bukacie i nietuzinkowym smaku. Preferuje czerwone wina wytrawne, wyprodukowane zarówno w winnicach europejskich, jak i zamorskich.

Dr hab. inż. Rafał Ostrowski
Instytut Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku

Wspomnienie o mgr. inż. Kazimierzu Mioduszewskim (1943 – 2016)

Z głębokim żalem pożegnaliśmy na Cmentarzu Łostowickim w Gdańsku mgr. inż. Kazimierza Mioduszewskiego, który odszedł od nas 2 grudnia 2016 roku.

Kazimierz Mioduszewski przez 50 lat swojej pracy zawodowej był związany z projektowaniem morskich budowli hydrotechnicznych. W trójmiejskim środowisku hydrotechników znany był jako człowiek życzliwy i pogodny, który chętnie oraz bez-

interesownie dzielił się swoją wiedzą i doświadczeniem zawodowym oraz służył radą.

Urodził się 12 lutego 1943 roku w Lutostani (województwo podlaskie). W 1961 roku ukończył Technikum Budowlane w Białymstoku, w tym samym roku zdał egzaminy wstępne i został przyjęty na I rok studiów na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej.

Studia ukończył w 1966 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera budownictwa wodnego. W tym samym roku podjął swoją pierwszą pracę w Okręgowym Zarządzie Wodnym Tczew, gdzie był zatrudniony kolejno jako stażysta i inżynier budowy.

W 1968 roku rozpoczął pracę w Biurze Projektów Budownictwa Morskiego w Gdańsku w Pracowni Hydrotechnicznej, kierowanej przez mgr. inż. Janusza Hauptmanna. Początkowo zasilili zespół projektowy mgr. inż. Zbigniewa Szopowskiego, a potem mgr. inż. Waleriana Massalskiego, pod którego kierow-

nictwem powstawały główne projekty branży hydrotechnicznej Portu Północnego.

W 1971 roku uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności inżynierii wodnej do sporządzania projektów budowlanych bez ograniczeń.

Okres pracy w Biurze Projektów Budownictwa Morskiego przypadł na czas wielkiej inwestycji hydrotechnicznej: budowy Portu Północnego w Gdańsku, w którego projektowaniu mgr. inż. Kazimierz Mioduszewski miał znaczący wkład, za co otrzymał w 1975 roku Srebrny Krzyż Zasługi.

Do ważniejszych zrealizowanych projektów budowlanych i robót hydrotechnicznych Portu Północnego, w których brał udział, należą:

- falochny główne o konstrukcji skrzyniowej na głębokości -14,0 m z wymianą gruntu do 16 m p.p.m.,
- grodzia i odwodnienie wykopu dla wywrotnicy wagonowej,
- pomost komunikacyjny Pirsu Węglowego,
- estakada dla rurociągów przesyłowych w akwenie portowym wzdłuż falochnu północnego półwyspowego,
- falochn brzegowy składów rudy o konstrukcji narzutowej,
- obiekty obudowy pola refulacyjnego nr 3 w Porcie Północnym w Gdańsku,
- nabrzeże i suche doki w Zakładzie Prefabrykacji Skrzyń Falochnowych w Porcie Gdańsk,
- pomost przeładunkowy „R” dla obsługi zbiornikowców o nośności do 150 000 DWT (konstrukcja mieszana na palach i skrzyniach).

W Biurze Projektów Budownictwa Morskiego „Projmors” przepracował 25 lat, głównie na stanowisku starszego projektanta.

Od 1978 roku pełnił także funkcję rzeczoznawcy w zakresie budownictwa hydrotechniczno-morskiego przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych NOT.

W 1993 roku współzałożył Pracownię Projektową Budownictwa Hydrotechnicznego „Aquaprojekt” sp. z o.o., w której pełnił funkcję Prezesa Zarządu.

Aktywnie działał w branży hydrotechnicznej, pracował jako projektant i weryfikator, sprawował również nadzory autorskie.

W środowisku hydrotechników był uznanym autorytetem, projektantem lubiąącym wyzwania inżynierskie.

W „Aquaprojekcie” pod jego kierunkiem powstawały projekty wielu hydrotechnicznych budowli portowych, stoczniowych i umocnień brzegu morskiego, liczne ekspertyzy i orzeczenia techniczne dotyczące stanu technicznego obiektów hydrotechnicznych w portach Gdańsk i Gdyni, projekty rewitalizacji obiektów Twierdzy Wisłoujście w Gdańsku, pierwsze koncepcje obiektów hydrotechnicznych kanału żegludowego przez Mierzeję Wiślaną.

Na Cmentarzu Łostowickim mgr. inż. Kazimierza Mioduszewskiego pożegnały trzy pokolenia hydrotechników.

Żegnało Go pokolenie kolegów i koleżanek ze studiów, z którymi utrzymywał ścisły kontakt towarzyski i zawodowy, a także przyjaciele i projektanci z „Projmorsu”, z którymi współpracował 25 lat.

Żegnali Go przedstawiciele młodszego pokolenia hydrotechników, Inwestorzy i Wykonawcy, z którymi ściśle współpracował przez ostatnie 20 lat, dzieląc się doświadczeniem, wiedzą techniczną i intuicją inżynierską.

Żegnało Go również najmłodsze pokolenie – młodzi hydrotechnicy – absolwenci Politechniki Gdańskiej, którzy w „Aquaprojekcie”, pod Jego kierunkiem rozpoczynali pracę zawodową i dla których był życzliwym Mentorem.

Wszystkie pożegnania są trudne, a to szczególnie, bo łączyło nas ponad 40 lat szczerzej i serdeczniej przyjaźni zawodowej.

Mgr inż. Barbara Zrzelska

Informacja o Polsko-Francuskim Kolokwium Mechaniki Gruntów i Skół

Łódź, 28 – 30 listopada 2016

Konferencja *The French-Polish Colloquium on Soil and Rock Mechanics* jest organizowana od 1978 roku, naprzemiennie w Polsce i we Francji. Tegoroczna siedemnasta edycja gościła w Politechnice Łódzkiej w dniach 28 – 30 listopada 2016 roku. W imieniu Polskiego Komitetu Geotechniki Organizatorami Kolokwium była Katedra Geotechniki i Budowli Inżynierskich Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej wraz z Łódzkim Oddziałem Polskiego Komitetu Geotechniki. Konferencji patronował Rektor Politechniki Łódzkiej, Ambasada Francji w Warszawie oraz Comité Français de Mécanique des Roches.

Obrady odbywały się w Sali Centrum Technologii Informatycznych Politechniki Łódzkiej.

W Kolokwium uczestniczyło czterdziestu przedstawicieli najbardziej znaczących ośrodków naukowych z Polski, Francji i Szwajcarii, przedstawiciele polskiego przemysłu związane z mechaniką gruntów oraz członkowie Polskiego Komitetu Geotechniki.

Wśród gości specjalnych znaleźli się, między innymi, dyrektor Laboratoire Navier à l'ENPC w Paryżu prof. Pierre Delage, dyrektor Laboratorium Mechaniki Gruntów w École Polytechnique Fédérale w Lozannie prof. Lyesse Laloui oraz Honorowy Prezydent Polskiego Komitetu Geotechniki prof. Eugeniusz Dembicki.

Podczas otwarcia Kolokwium głos zabrał attaché do spraw nauki, technologii i współpracy uniwersyteckiej Ambasady Francji w Polsce pan Sébastien Reymon, prorektor Politechniki Łódzkiej do spraw innowacji i rozwoju uczelni prof. Dariusz Gawin oraz Honorowy Prezydent Polskiego Komitetu Geotechniki prof. Eugeniusz Dembicki.

Wygłoszono 8 wykładów zamawianych: cztery przez wykładowców z Polski, trzy przez uczonych francuskich, jeden przez profesora Lyesse Laloui w École Polytechnique Fédérale w Lozannie, w Szwajcarii.

Referaty – na bardzo wysokim poziomie naukowym – były wygłoszone w trzech sesjach tematycznych: *Experimental inve-*

stigations, in situ tests in soil and rock mechanics, Theoretical models, numerical modelling in soil and rock mechanics oraz Mechanical properties of soils and rocks, inverse problems and advances in geotechnical engineering. Przedstawiono 20 artykułów konferencyjnych. Szeroka tematyka poruszanych zagadnień obejmowała najnowsze dokonania związane z laboratoryjnymi i polowymi badaniami gruntów, obliczeniami numerycznymi oraz rozwojem innowacyjnych materiałów poprawiających parametry gruntu.

Uroczystego zakończenia obrad dokonał dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska i jednocześnie przewodniczący komitetu organizacyjnego konferencji prof. Marek Lefik. Przy okazji Kolokwium, jego uczestnicy mieli możliwość poznania postindustrialnego piękna Łodzi podczas wycieczki z przewodnikiem oraz uroczystej kolacji, która odbyła się w Centralnym Muzeum Włókiennictwa „Biała Fabryka”.

Kolokwium uzyskało wsparcie finansowe od Firmy PIETRUCHA, MENARD i Pracowni Geologiczno-Inżynierskiej Piotr Janiszewski.

Artykuły z konferencji będą opublikowane w czasopiśmie *Studia Geotechnica et Mechanica* (Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej). Również edytor czasopisma *Acta Geotechnica*, prof. Wey Wu, zaprosił do złożenia w tym czasopiśmie artykułów pokonferencyjnych.

Z inicjatywy profesora Lyesse Laloui z École Polytechnique Fédérale w Lozannie kolejna, osiemnasta edycja, odbędzie się po raz pierwszy poza Francją i Polską. Gospodarzem będzie École Polytechnique Fédérale w Lozannie, we francuskojęzycznej części Szwajcarii.

Marek Lefik

**Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
XVII French-Polish Colloquium on Soil and Rock Mechanic
Kierownik Katedry Geotechniki i Budowli Inżynierskich PŁ**